

Μια ξεχωριστή ημέρα του μπαρμπα-Γιάννη

Ρόλοι

- 1) μπαρμπα-Γιάννης
- 2) Κωνσταντής (βοηθός)
- 3) Νίκος
- 4) Μαρία
- 5) Κ.Ελένη
- 6) Κ.Πέτρος
- 7) Κ.Κώστας
- 8-11) 4 παιδιά που λένε τα κάλαντα
- 12) Α΄ Περαστικός
- 13) Β΄ Περαστικός
- 14) Γ΄ Περαστικός
- 15) Οδοκαθαριστής 1
- 16) Οδοκαθαριστής 2
- 17) Γυναίκα (με το μωρό)
- 18-20) 3 παιδιά
- 21-24) 4 αφηγητές

Μια ξεχωριστή ημέρα του μπαρμπα-Γιάννη

Αφηγητής 1: Πριν από πολλά χρόνια ζούσε σε ένα μακρινό χωριό της Ελλάδας ένας γερο-τσαγκάρης. Το όνομά του ήταν Γιάννης. Ήταν πάντα χαρούμενος και γελαστός και όλοι στο χωριό το φώναζαν μπαρμπα-Γιάννη.

Ο μπαρμπα-Γιάννης δεν ήταν πλούσιος. Όλη η περιουσία που είχε στον κόσμο ήταν ένα μικρό δωμάτιο που έβλεπε στο δρόμο του χωριού. Μέσα σ' αυτό το δωμάτιο ζούσε ο μπαρμπα-Γιάννης. Αυτό ήταν συγχρόνως και το μαγαζάκι του. Μπάλωνε παλιά παπούτσια, έβαζε καινούριες σόλες ή τακούνια.

Αφηγητής 2: Ο μπαρμπα-Γιάννης όμως είχε μαζί του κι έναν σημαντικό βοηθό, μα πάνω απ' όλα ένα καλό παιδί- τον Κωνσταντή. Από μικρός ο Κωνσταντής είχε χάσει τους γονείς του και βρήκε έτσι μια ζεστή φωλιά δίπλα στο αγαπημένο του μπαρμπα-Γιάννη.

Ο μπαρμπα-Γιάννης έδειχνε πάντα τόσο χαρούμενος! Τα μάτια του ήταν πάντα γελαστά και λαμπερά! Συχνά χαιρετούσε χαρούμενος τους ανθρώπους που περνούσαν μπροστά από το μαγαζάκι του.

ΣΚΗΝΗ Α

(ανοίγει η σκηνή. Ο μπαρμπα-Γιάννης καρφώνει ένα παπούτσι. Χτυπάει η πόρτα)

Νίκος: (μπαίνει στο σπίτι) Καλημέρα μπαρμπα-Γιάννη! Χρόνια πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης: Καλώς το Νικολάκη και τη Μαρία!

Νίκος: Ήρθαμε να πάρουμε τα παπούτσια του πατέρα μας. Τα κάνατε;

Κωνσταντής: Τώρα; Είναι τόσες μέρες που τα διορθώσαμε. Γιατί αργήσατε; Ο πατέρας σας βιαζόταν πολύ μας είπε.

Μαρία: Δεν τα μάθατε; Ο πατέρας μας είναι στο κρεβάτι τόσο καιρό.

Κωνσταντής: Αρρώστησε; Από τι;

Νίκος: Μια μέρα που δούλευε στο δάσος έπεσε ένα δέντρο επάνω του και τραυματίστηκε σοβαρά

Μπαρμπα-Γιάννης: Μη στεναχωριέστε παιδιά μου. Θα γίνει καλά ο πατέρας σας

Μαρία : Τόσα χρήματα θέλετε μπαρμπα-Γιάννη;

Μπαρμπα-Γιάννης : Τίποτα δε θέλω. Να τα πάτε στον πατέρα σας που τα χρειάζεται. Πηγαίντε τώρα. Να 'στε χαρούμενα! Καλά Χριστούγεννα!

(ο μπαρμπα-Γιάννης συνεχίζει τη δουλειά του σιγοτραγουδώντας. Τον βοηθάει ο Κωνσταντής)

(μπαίνει μια κυρία με το γιο της)

κ.Ελένη: Καλημέρα! Πώς πάει η δουλειά;

Κωνσταντής: Καλώς την κυρα-Λενη! Ελάτε! Τι θέλετε;

κ.Ελένη: **Ήρθαμε να παραγγείλουμε τα νυφιάτικα της κόρης μου!**

Κωνσταντής: **Η ώρα η καλή! Για πότε ορίσατε το γάμο;**

κ.Ελένη: Τον άλλη Κυριακή. Σε προσκαλούμε! Κοίταξε να βάλεις όλη την τέχνη σου. Νυφιάτικα παπούτσια μια φορά γίνονται.

Μπαρμπα-Γιάννης: Αυτό χολοσκάς; Ξέρω 'γω, ξέρω. Τα θυμάσαι τα νυφιάτικα της κόρης μου; Τέτοια και καλύτερα θα σου κάνω.

Κ.Ελένη: Έχεις και κόρη μπαρμπα-Γιάννη;

Μπαρμπα-Γιάννης: Έχω και κόρες, έχω και γιους.

κ.Ελένη: Τότε γιατί μένεις μόνος σου;

Μπαρμπα-Γιάννης: Τα παιδιά μεγαλώνουν κορίτσι μου φεύγουν από το σπίτι.

Κ.Ελένη: Και η γυναίκα σου;

Μπαρμπα-Γιάννης: (αναστενάζει) Έχει χρόνια που έφυγε από τούτο τον κόσμο.

Κωνσταντής: Έλα κ.Ελένη, μη θυμίζεις στον μπαρμπα-Γιάννη στενόχωρα πράγματα.

Κ.Ελένη: κι όμως μπαρμπα-Γιάννη, πώς μπορείς να είσαι πάντα τόσο χαρούμενος; Ωρα όμως, να σε αφήσω να κάνεις τη δουλειά σου!

Μπαρμπα-Γιάννης: Αντίο! Η ώρα η καλή! Στην ευχή του Θεού!

(αυλαία)

ΣΚΗΝΗ Β

Αφηγητής 3 : Σήμερα όμως τα πράγματα ήταν αλλιώς. Ξημέρωσε μια μέρα διαφορετική από τις άλλες. Ο μπαρμπα- Γιάννης στέκεται στο

παράθυρο του μικρού του μαγαζιού και κοιτάζει έξω άκεφα. Στη σκέψη του ήρθε η γυναίκα του που πέθανε, οι γιοι και οι κόρες του που μεγάλωσαν κι έφυγαν από το σπίτι.

Δίπλα του αθόρυβα και σιωπηλά δουλεύει ο Κωνσταντής. Παραμονές Χριστουγέννων και κανένας δικός τους δεν είναι κοντά τους. Στις γιορτές η μοναξιά γίνεται πιο οδυνηρή.

Μπαρμπα-Γιάννης: Όλοι είναι στο σπίτι με την οικογένειά τους, Κωνσταντή!. Εμείς και φέτος πάλι μόνοι! Για δες στολισμένα όλα τα παράθυρα!

Κωνσταντής: Και φέτος πάλι μόνοι, μπαρμπα-Γιάννη...

κ.Πέτρος : Τι μονολογείς Κωνσταντή;

Κωνσταντής: Καλώς τον! Κατσε!

κ.Πέτρος: Είπα να σας πω μια καλημέρα! Έφτιαξε η κυρά μου μελομακάρονα και είπα να σας φέρω να δοκιμάσετε!

Κωνσταντής: Σ'ευχαριστούμε κ.Πέτρο! Να σου ζητήσω δάσκαλε μια χάρη;

κ.Πέτρος: Ό,τι θες Κωνσταντή! Ευχαρίστως να βοηθήσω!

Κωνσταντής: Όπως ξέρεις, ο μπαρμπα-Γιάννης δεν πήγε σχολείο και εγώ ούτε να διαβάσω καλά ξέρω. Αν μπορείς, εσύ που είσαι γραμματιζόμενος, να μας διαβάσεις την ιστορία των Χριστουγέννων. Δε χορταίνουμε να την ακούμε.

κ.Πέτρος: Ευχαρίστως! (παίρνει το βιβλίο από τον Κωνσταντή και το διαβάζει)
« Ανέβηκε κι ο Ιωσήφ από τη Ναζαρέτ πόλη της Γαλιλαίας, στην Ιουδαία, για να απογραφεί στην πόλη του Δαβίδ, που ονομάζεται Βηθλεέμ, γιατί καταγόταν από τη οικογένεια και τη γενιά του Δαβίδ. Είχε μαζί του τη Μαρία, τη μνηστή του, η οποία ήταν έγκυος. Τον καιρό που ήταν εκεί, ήρθε η ώρα της Μαρίας να γεννήσει και γέννησε το γιο της τον πρωτότοκο. Τον σπαργάνωσε και τον ξάπλωσε σ'ένα παχνί, γιατί δε βρήκαν μέρος στο πανδοχείο».

Μπαρμπα-Γιάννης :(διακόπτει ξαφνικά) Αν ερχόταν εδώ σε μένα, θα τους έβαζα να κοιμηθούν στο κρεβάτι μου και θα σκέπαζα το μικρό παιδί. Θα είχα για συντροφιά και θα έπαιζα με το παιδάκι.

κ.Πέτρος: Άκου και τη συνέχεια: «Σοφοί μάγοι από την Ανατολή ρωτούσαν πού γεννήθηκε ο Χριστός για να τον προσκυνήσουν και να του προσφέρουν για δώρα χρυσό, λιβάνι και σμύρνα.»

Μπαρμπα-Γιάννης: (αναστενάζει) Αν ο Χριστός ερχόταν εδώ στο σπίτι μου, δε θα είχα τίποτα να Του δώσω, δεν είμαι πλούσιος. Μ'αυτά που βγάζω, ίσα ίσα τα βγάζω πέρα.(αλλάζει τόνο, θυμήθηκε). Θεσ ένα φλιτζάνι καφέ;

κ.Πέτρος: Ευχαριστώ. Μα μη στενοχωριέσαι. Κάτι θα 'βρισκες να δώσεις του μικρού Χριστού.

Μπαρμπα-Γιάννης: (τον διακόπτει) Μα στάσου! (ψάχνει και τελικά σηκώνει με ενθουσιασμό ένα ζευγάρι παιδικά παπούτσια)

Κοίτα, είναι τα ωραιότερα παπούτσια που έχω φτιάξει. Αυτά θα Του έδιναν αν ερχόταν εδώ.

κ.Πέτρος: Είναι πολύ ωραία! Είσαι πολύ άξιος. Πρέπει όμως να πηγαίνω κι εγώ τώρα γιατί πέρασε η ώρα. Καλά Χριστούγεννα!

Κωνσταντής: ευχαριστούμε δάσκαλε! Και για την ιστορία και την επίσκεψη! Καλά Χριστούγεννα! Σ' αφήνω κι εγώ μπαρμπα-Γιάννη! Καληνύχτα!

(φεύγει ο Κωνσταντής. Ο μπαρμπα-Γιάννης παίρνει το βιβλίο, κάθεται στην πολυθρόνα και προσπαθεί να διαβάσει. Αποκοιμείται.)

Φωνή : " Μπαρμπα-Γιάννη είπες πως θέλεις να με δεις... αύριο λοιπόν, ανήμερα Χριστούγεννα, από την αυγή ως το σούρουπο θα κοιτάζεις έξω στο δρόμο και θα με δεις να έρχομαι. Πρόσεξε να με αναγνωρίσεις".

Μπαρμπα-Γιάννης (πετιέται πάνω ξαφνιασμένος. Χτυπούν καμπάνες, κάνει το σταυρό της) Αυτός ήταν ! Ο Χριστός! ...Μπορεί να ήταν όνειρο. Δεν με πειράζει. Εγώ θα σταθώ στο παράθυρο όλη μέρα και θα Τον περιμένω. (βηματίζει) αλλά πως θα τον αναγνωρίσω; Θα σταθώ από το πρωί στο παράθυρο και θα κοιτάζω προσεχτικά.

ΣΚΗΝΗ Γ

(Το δωμάτιο άδειο. Ο μπαρμπα-Γιάννης ντυμένος στα καλά της γυρίζει από τη χριστουγεννιάτικη λειτουργία)

Α΄ Περραστικός: Χρόνια πολλά !

Μπαρμπα-Γιάννης: Χρόνια πολλά παιδί μου και του χρόνου!

Α΄ Περραστικός: ευχαριστώ! Και του χρόνου ! χρόνια πολλά!

Κωνσταντής: Καλημέρα μπαρμπα-Γιάννη! Χρόνια πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης: Χρόνια πολλά Κωνσταντή μου! Σήμερα θα έχουμε μια επίσημη επίσκεψη, θα έρθει ο Χριστός, εδώ, στο φτωχικό μας!

Κωνσταντής: Αλήθεια μπαρμπα-Γιάννη; Τότε πρέπει να έχουμε το νου μας στο δρόμο, μήπως έρθει πρωί-πρωί.

(πάει και κοιτάζει από το παράθυρο): Κάτι φαίνεται, μήπως αυτός είναι; Α, όχι ο μπαρμπα-Κώστας είναι

κ.Κώστας: Χρόνια πολλά! Καλημέρα!

Κωνσταντής: Καλημέρα μπαρμπα-Κώστα. Χρόνια πολλά! Έλα, κόπιασε. Τι κάνει η οικογένεια, πώς πάνε οι δουλειές;

κ.Κώστας: πολλή δουλειά! Έχω, βλέπετε, και πέντε στόματα να θρέψω. Όμως, δόξα τω Θεώ, τίποτα δε μας λείπει! Κατέβηκα, που λέτε, για κάτι ψώνια της κυράς και είπα να περάσω.

Κωνσταντής: Είναι καλά η Δέσποινα;

κ.Κώστας: κι αυτή στον αγώνα. Α, μην το ξεχάσω, σας στέλνει και λίγα μελομακάρονα, για τη μέρα. Ίσα, ίσα για το καλό!

Κωνσταντής: ευχαριστώ πολύ!

(χτυπάει η πόρτα, εμφανίζονται τέσσερα-πέντε παιδιά)

Παιδιά: Καλημέρα μπαρμπα-Γιάννη! Να τα πούμε!

Μπαρμπα-Γιάννης : και βέβαια! πείτε τα παιδιά μου!

Παιδιά: «Καλήν ημέραν άρχοντες κι αν είναι ορισμός σας Χριστού τη Θεία γέννηση, να πω στ'αρχοντικό σας.

Σ'αυτό το σπίτι που'ρθαμε πέτρα, πέτρα να μη ραγίσει
Κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια, χίλια χρόνια να ζήσει!...» Και του χρόνου! Χρόνια πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης: Χρόνια πολλά παιδάκια μου! Να είστε καλά!

(δίνει χρήματα και κερνά μελομακάρονα)

Πετράκης: (μετρά τα χρήματα) Μα, μπαρμπα-Γιάννη, αυτά είναι πολλά! Πρώτη φορά μας δίνουν τόσα πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης: Να'στε καλά παιδιά μου! Μου δίνετε τόση χαρά!

Παιδιά: Σ'ευχαριστούμε μπαρμπα-Γιάννη! Και του χρόνου!

Μπαρμπα-Γιάννης: Και του χρόνου, Χρόνια πολλά!

Κ Κώστας: Χρόνια πολλά παιδιά ! Να σας αφήσω λοιπόν κι εγώ! Χρόνια πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης : Χρόνια πολλά! Α, μισό λεπτό! Πάρε αυτά για τα παιδιά! (και του δίνει γλυκά)

Κ Κώστας: Μα πάλι, είσαι τόσο καλός! Χρόνια πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης: Χρόνια πολλά!

(συγυρίζει)Μα, ακόμη δεν ήρθε ο μεγάλος μας επισκέπτης. Για να ξαναδώ!(κοιτά το παράθυρο) Α! Επιτέλους μια φιγούρα μακριά στο δρόμο! Μπορεί να είναι αυτός ο Χριστός

Κωνσταντής: Μα όχι! Αυτοί είναι οι οδοκαθαριστές! Ναι, έρχονται! Κάθε μέρα περνούν από εδώ, με τη σκούπα και το καρότσι. Μα! Τι καθόμαστε; Δεν πάει ν'ασχοληθούμε μ'αυτούς!

Μπαρμπα-Γιάννης: Όμως, για σκέψου, είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν ανήμερα Χριστούγεννα!

Ε, Γιάννη, Σπύρο ! Μ' ακούτε; Εσάς λέω!

Οδοκαθαριστής 1: Εμάς φωνάζεις;

Κωνσταντής: Χρόνια πολλά! Τι θα λέγατε για ένα φλιτζάνι καφέ; Φαίνεστε παγωμένοι ως το κόκαλο.

Οδοκαθαριστής 2: Δε σας πειράζει να μπούμε μέσα;

Μπαρμπα-Γιάννης: Περάστε, περάστε να ζεσταθείτε.

Οδοκαθαριστής 1: Είναι πολύ ευγενικό εκ μέρους σας, να μας φωνάζετε με τα ονόματά μας!

Κωνσταντής: Ελάτε ,(γεμίζει μια κούπα με καφέ και του δίνει) Να, πάρτε. Δεν είναι τίποτα. Και στο κάτω κάτω Χριστούγεννα είναι σήμερα. (πηγαίνει πάλι στο παράθυρο)

Οδοκαθαριστής 2: (ρουφάει τη μύτη του) Αλήθεια, αυτό είναι το μοναδικό δώρο που παίρνουμε για τα Χριστούγεννα!

Οδοκαθαριστής 1: Περιμένεις επισκέπτες;

Μπαρμπα-Γιάννης:Ε...ναι... Αλήθεια, έχετε ακούσει για το Χριστό;

Οδοκαθαριστής 2:Ναι, τον Γιο του Θεού;

Κωνσταντής: Ναι, αυτός θα έρθει σήμερα εδώ.

Οδοκαθαριστής 1 (πίνει δυο-τρεις γουλιές) Πώς είναι δυνατόν;

Μπαρμπα-Γιάννης: Αλήθεια, μου είπε να περιμένω. Γι'αυτό κοιτάω συνεχώς από το παράθυρο.

Οδοκαθαριστής 2: Εύχομαι να έρθει.

Οδοκαθαριστής 1: Κρίμα όμως, πρέπει να αφήσουμε τη γλυκιά ζέστη. Ευχαριστούμε για τον καφέ.

Κωνσταντής: Χρόνια πολλά!

(στέκει για λίγο και παρακολουθεί τους επισκέπτες που φεύγουν. Απ'έξω περνούν διάφοροι τυλιγμένοι στα γιορτινά τους και χαιρετούν τον μπαρμπα-Γιάννη και τον Κωνσταντή που στέκουν στην πόρτα.

Β'περαστικός: καλά Χριστούγεννα!

Μπαρμπα-Γιάννης: καλά Χριστούγεννα!

Γ'περαστικός: Χρόνια πολλά και του χρόνου!

Κωνσταντής: Χρόνια Πολλά!

Μπαρμπα-Γιάννης: Όλους αυτούς τους γνωρίζω με το όνομά τους! Δεν είναι ανάμεσά τους εκείνος που περιμένω! Μα, τι βλέπω! Μια δυστυχημένη!

Μπαρμπα-Γιάννης: Έλα μέσα, έλα να ζεσταθείς λίγο!

Γυναίκα: Είστε πολύ ευγενικός!

Μπαρμπα-Γιάννης: Όχι, δεν είμαι. Μα φαίνεσαι τόσο κρυωμένη, σχεδόν ξεπαγιασμένη. Πας πολύ μακριά;

Γυναίκα: Στο διπλανό χωριό. Είμαι περαστική από το χωριό σας. Πρέπει οπωσδήποτε να δω τον ξάδερφό μου. Χρειάζομαι τη βοήθειά του. Δεν έχω βλέπεις τον άνδρα μου. Και με το μικρό παιδί στην αγκαλιά είναι ακόμη πιο δύσκολο.

Κωνσταντής: Καλά μη στενοχωριέσαι!...Θα ' θελες να μοιραστείς λίγο ψωμί και σουπίτσα; Φέρε μου το μικρό.(δίνει φαγητό και παίρνει το μικρό στην αγκαλιά.)

Γυναίκα: Θα ήταν καλύτερα αν υπήρχε λίγο γάλα για το μικρό!

Κωνσταντής: Το καημένο! Δεν έχει παπούτσια!

Γυναίκα: δεν μπορώ να αγοράσω...

Μπαρμπα-Γιάννης: Θα μπορούσα να δώσω εκείνη τα ωραία παπουτσάκια...Μα , όχι είναι τα ωραιότερη που έχω κάνει. Δεν μπορώ να τα δώσω. Τα κρατώ για το βρέφος στη φάτνη... Όμως το καημένο πόσο κρυώνει. Αυτή την ώρα έχει την ανάγκη της. (φέρνει την κουβερτούλα και τυλίγει το παιδί. Στρέφεται στη γυναίκα):

Μπορείς να τα πάρεις.

Γυναίκα : Σ'ευχαριστώ! Σ'ευχαριστώ πολύ! Πώς θα μπορέσω να σε ευχαριστήσω;

Μπαρμπα-Γιάννης : (τρέχει στο παράθυρο) Μήπως πέρασε και δεν τον είδα;

Γυναίκα: Συμβαίνει κάτι;

Κωνσταντής : Ξέρεις το Χριστό που γεννήθηκε σαν σήμερα;

Γυναίκα: Ναι, σήμερα είναι Χριστούγεννα..

Μπαρμπα-Γιάννης: Ε, λοιπόν. Θα έρθει σήμερα εδώ. Δηλαδή, άκουσα τη φωνή του.

Γυναίκα: Ελπίζω το όνειρό σου να βγει αληθινό. Εξάλλου το αξίζεις. Ήσουνα τόσο καλός με μένα και το παιδί μου. Σ'ευχαριστώ πολύ!

(Η γυναίκα παίρνει το παιδί και φεύγουν. Ο μπαρμπα-Γιάννης κατευθύνεται προς το παράθυρο , κοιτάζει έξω και ύστερα ετοιμάζει για να φάει με τον Κωνσταντή. Τρώει δυο κουταλιές, γυρίζει προς το παράθυρο. Βλέπει τέσσερις φατσούλες. Σηκώνεται, ανοίγει την πόρτα, μπαίνουν μέσα τέσσερα παιδάκια σπρώχνοντας το ένα το άλλο)

Κωνσταντής: Μα τι κάνετε έξω στο κρύο; Ελάτε μέσα, ελάτε...

(καθώς μπαίνουν μέσα δικαιολογούνται)

1° παιδί: Κωνσταντή, παππούλη, συγγνώμη που σας ενοχλήσαμε, αλλά, ξέρεις, κρυώναμε και...

2° παιδί: Και είπαμε αν μπορούσατε να μας αφήσετε λίγο να...ζεσταθούμε

Κωνσταντής: Και βέβαια! Περάστε εδώ στο τζάκι!

(Πλησιάζουν τη σόμπα και τρίβουν τα χεράκια τους. Μόνο το μικρότερο στέκεται παράμερα κρατώντας κάτι)

Μπαρμπα-Γιάννης: Έλα, πλησίασε κι εσύ. Άσε την τσάντα σου εκεί.

3° παιδί: Όχι, δεν πρέπει να την αφήσω.

Κωνσταντής: Μα, τι έχεις εκεί μέσα;

3° παιδί: Πουλάμε σπίρτα για να ζήσουμε.

2° παιδί: Δεν έχουμε κανέναν στον κόσμο. Κι έτσι βγάζουμε το ψωμί μας.

1° παιδί: Μα, ας τα αφήσουμε αυτά σας διακόψαμε απ'το φαγητό σας.

Κωνσταντής: Τι λέτε τώρα. Καθίστε στο τραπέζι μας. Το φαγητό μας φτάνει για όλους.

(κλείνει η σκηνή)

Αφηγητής 4 :Πολλοί άνθρωποι πέρασαν ως το βράδυ. Γέροι, ζητιάνοι, παιδιά. Άνθρωποι χαρούμενοι, αλλά και άνθρωποι σκυθρωποί και αμίλητοι. Όλους τους χαιρετούσαν ο μπαρμπα-Γιάννης και ο καλός Κωνσταντής. Άλλους τους χαμογελούσαν, άλλους έγνεφαν με το κεφάλι τους ένα χαιρετισμό. Αλλά όμως ο Χριστός δεν φαινόταν πουθενά.

Αφηγητής 1: Οι ώρες περνούσαν. Είχε πια βραδιάσει και ο Επισκέπτης δεν είχε φανεί ακόμη. Ο Μπαρμπα-Γιάννης άρχισε να φοβάται ότι θα πέρασε και δεν τον αντιλήφθηκε.

Αφηγητής 2: «Ίσως, σκεπτόταν, να πέρασε γρήγορα την ώρα που έφυγα απ'το παράθυρο και πήγα να βάλω κάρβουνα στη σόμπα ή όταν ασχολήθηκα με τη σούπα μου. Σίγουρα κάτι τέτοιο θα έγινε». Άνοιξε το βιβλίο που κρατούσε, αλλά δυσκολευόταν να ξεχωρίσει τις λέξεις.

Μπαρμπα-Γιάννης: Ε, λοιπόν , ύστερα από όλα αυτά δεν ήταν παρά μόνο ένα όνειρο. Αχ, και πόσο ήθελα να το πιστέψω για αληθινό. Τον ήθελα τόσο πολύ να έρθει σήμερα.

Αφηγητής 3: Εκείνη ακριβώς τη στιγμή του φάνηκε πως έβλεπε κάποιον να στέκει στο δωμάτιο. Ήταν όλοι οι άνθρωποι που πέρασαν σήμερα απ'το μαγαζάκι του.

Αφηγητής 4: Ο Νικολάκης κι η Μαρία, οι οδοκαθαριστές, η γυναίκα με το παιδί, τα τρία παιδιά... και καθώς περνούσαν από μπροστά του ένας, ένας του ψιθύριζε :

Νικολάκης -Μαρία: Μπαρμπα-Γιάννη, δε μας θυμάσαι;

Α΄ -β΄ -γ΄ περαστικός: Μας θυμάσαι μπαρμπα-Γιάννη;

Κωνσταντής: Μ'έχεις πάντα δίπλα σου, μπαρμπα-Γιάννη, με ξέρεις!

Κ.Πέτρος: Μπαρμπα-Γιάννη, άρεσαν πολύ τα γλυκά στα παιδάκια μου!

Οδοκαθαριστές: Κι εμάς μας γνωρίζεις;

Παιδιά(με τρίγωνα στο χέρι): εμάς δεν μας ξέρεις παππούλη;

Γυναίκα: Ούτε εμένα με θυμάσαι;

Μπαρμπα-Γιάννης:Ναι...μα εγώ άλλον περίμενα..

Φωνή: «Εγώ είμαι αυτός που περιμένεις. Ό,τι έκανες σ'όλους αυτούς που ήρθαν σήμερα είναι σαν να το έκανες σε μένα, μπαρμπα-Γιάννη. Σ'ευχαριστώ που με βοήθησες. Εγώ ήμουν που πεινούσα και μου έδωσες να φάω. Διψούσα και μου έδωσες να πιω. Κρύωνα και με πήρες μέσα και με ζέστανες... όλη την ώρα στεκόσουν πλάι σ'αυτούς και τους βοηθούσες είναι- ήμουν Εγώ που βοηθούσες! Εμένα βοήθησες. Εμένα δέχτηκες σήμερα μπαρμπα-Γιάννη!»